

Debatt

11%

av Sør-Afrikas befolkning regnes å leve under fattigdomsgrensen. Nasjonale fattigdomsgrenser er tilpasset sosiale og økonomiske forhold i hvert enkelt land, med utgangspunkt i gjennomsnittet i befolkningen.

Kilde: Globalis

Debatt- og kronikkansvarlige:

Marte Michelet
Mina Hauge Nærland
SEND INNLEGG TIL
 debatt@dagbladet.no

KRONIKK: 6000 tegn inkl. mellomrom.
HOVEDINNLEGG: 3500 tegn inkl. mellomrom.
REPLIKK: 2000 tegn inkl. mellomrom.
KORTINNLEGG: 700 tegn inkl. mellomrom.
 Legg ved portrettfoto.

RETT FRA NETT

” Høyt utdannede får mer tid hos legen, viser ny doktoravhandling.

” Frogner har de beste legene i byen. Smiler og er snille, liten kø - og super hjelp hvis man trenger det :o) Kan jo være det at noen leger setter pris på mennesker med en viss type bakgrunn og oppvekst, og ikke samme bråket og maset hele tiden?

Thomas V

” Gammelt nytt. I hjembygda mi fungerer det slik. Jeg ser legen bukker og duller for skilsmisseadvokaten og tannlegen, men jeg får nesten ikke bestilt time. Må møte opp og vente i flere timer. Det vil si ta seg fri fra jobben. Kommer man inn blir man avspist på fire minutter med resept på noen piller med følgende kommentar: «virker ikke de må du komme tilbake.» Og du må betale kontant ute i luken. Dr. Xx, det var ikke muskelknote, men dessverre kreft.

Maha

” Sånn har det alltid vært. Og når legen kommer til advokaten eller til bilforretningen eller annet, så behandles de på samme måte. Alltid bedre tid og deal. Leger fremstår som folk som er våre samaritoner som hjelper oss av god vilje. Men alt er bare penger uansett. Money Talks

B Karlsen

” Vel, eg har gitt opp å få time hos min fastlege, er eg heldig så er det jo bare 6 ukers ventetid. Fantastisk opplegg dette, har hatt tre leger nå og får aldri time. Før når vi ikke hadde fastlege så fikk en time i løpet av 1-5 dager, nå minimum 6 uker. Eg har levd etter regelen enten er eg frisk innen den tiden eg får time, ellers så har eg oppsøkt legevakten og 3 alternativet er at eg er død innen eg kan få time. Nei eg er ikke lavtlønnet. Fastlegeordningen er håpløs og i vår datahverdag skulle vi ikke trenge fastlege, alle opplysningene burde vært samlet i database slik at hvilken som helst lege kunne gått inn og sett på dine opplysninger.

Sverre

DELTA I DEBATTEN
PÅ DAGBLADET.NO

SEKSUALITET: For å forstå menneskelig seksualitet og erotikk må vi vekk fra forestillingen om medfødt seksuell legning.

Vekk med «legning»

KRONIKK

Agnes Bolsø
 Førsteamanuensis ved
 Institutt for tverrfaglige
 kulturstudier, NTNU

VI ER MANGE som synes at «homofil legning» høres ut som en tung byrde å bære for den som har den. Det er ikke rart, for begge ordene trekker på en lang historie av kriminalisering, anklager fra kirken om synd og fra psykiatrien om sykdom. Det har fra flere hold blitt tatt initiativ for å erstatte legningsbegrepet med andre begrep, blant annet i Stortingsmelding nr 25 2000-2001 fra den første Stoltenbergregjeringen. Det har ikke hjulpet stort – nordmenn har fortsatt en homofil legning i den offentlige samtalen.

DEN VANLIGE betydningen av homofil legning er at homofili sitter «djupt i oss, som ei fast legning, den kan vi ikke gjer noko med». Det er slik historikeren Øystein Rian forklarer grunnlaget for en homoaktivisme som skulle bekjempe fordommelsen fra kristne tradisjonister. Det er også slik hjernevaskbevegelsens favorittforskere begrunner samfunnsrelevansen av sitt født-sånn-perspektiv på homoseksualitet. De leter kontinuerlig for å finne den biologiske komponenten for homoseksualitet, for da har de samtidig også funnet en samfunnsmessig akseptabel forklaring på hvorfor noen føler annerledes enn flertallet. Troen på at biologifaget en dag skal tale klart om dette innebærer et håp om endelig og udiskutabelt kunne hevde at de som har homoerotiske følelser fortjener aksept og toleranse. Dette er gangbar politisk resonnering i USA hvor mange av hjernevask-

forskerne arbeider, det var 1950- og 1960-tallets norske homopolitiske logikk, men det er et tilbakeslag i norsk sammenheng at ideen om en biologisk forankring av «legning» har styrket seg det siste året. På et human-etisk grunnlag er jeg kritisk til at biologisk «avvik» skal være grunnlaget for norsk seksualitetspolitikk og norsk homopolitikk.

EN BEHØVER IKKE tenke med utgangspunkt i queer teori (skeiv teori) for å kritisere legningsbegrepet, men fordi queer teori oppsto som en kritikk av det moderne skillet mellom kategoriene homo- og heteroseksualitet, ligger den godt i hånden som et redskap for å gjøre nettopp det. Queer teori er i utgangspunktet en filosofi om hva som får lov å være til. Språk er viktig for hva som får lov å gjelde. Nå snakker vi ikke lenger om «ekte barn» født utenfor ekteskap, men det er ikke lenge siden det uekte barnet var en selvsagt del av dagligtalet og av norsk lovgiving. Samfunnet har endret seg, stigmaet knyttet til sex utenfor ekteskap er borte og vi snakker annerledes om barn, ekteskap og familie. Men vi bruker fortsatt begrepet «de homofile», en betegnelse som oppstod i kjølvannet av 17- og 1800-tallets iver etter å klassifisere alt verden besto av. Det var klassifisering av for eksempel dyr, planter, stein, landskap, raser og altså former for normalt og unormalt kjønn og seksuelle perversjoner. Mange av disse klassifiseringene gir fortsatt vitenskapelig mening, men andre gjør det ikke.

Med queer teori kom en interesse for å undersøke betydningen av klassifiseringen av kjønn og seksualitet, og i norsk sammenheng ble både legning og seksuelle filer utfordret mer systematisk enn tidligere. For å forstå en menneskeart som åpenbart har evne til sex og erotikk, må vi forstå noe mer enn ønsket om og evnen til forplantning. Vi må forstå det komplekse erfarende, kommuniserende, lekende og nytende mennesket. Om vi blant annet anvender mer fleksible

språklige kategorier enn «legning» vil vi kunne bli bedre i stand til forstå og å snakke om dette.

INNENFOR forskningen som fortsatt forsøker å vedlikeholde fil- og legningsbegrepet med forankring i biologiske begreper, er både ideen om nye analytiske innganger og fenomenets kompleksitet ganske fraværende. Reduksjonen av sex, seksuell lyst, begjær og nytelse til en målbar størrelse, som så med vitenskapelig presisjon forsøkes bevist som

forskjellig i den homoseksuelle kroppen og den heteroseksuelle kroppen, er til dels pinlig lesning. Det gjelder ikke minst hos hjernevaskbevegelsens forskere, evolusjonspsykologer med interesse for biologi.

DE TO hjernevaskvinnerne Richard Lippa og Glenn Wilson fører og diskuterer bevis for medfødt homofili med henvisning til lengden på pekefingeren og ringfingeren (andre finger og fjerde finger). Forskerne tar bilder av hendene til sine informanter, måler fingrene og gjennomfører psykologiske

MEDFØDT? Hjernevaskbevegelsens forrelse, skriver kjønnsforsker Agnes Bolsø.

personlighetstester. Lengden på andre finger delt på lengden av fjerde finger gir en 2F : 4F-ratio.

Dagbladet

Havnelageret, Langkaia 1, 0150 Oslo.
 Postboks 1184, Sentrum, 0107 Oslo.
 Sentralbord: **24 00 10 00**

Åpent man.-fre. 07.00-16.00
 Stengt lør., søn. og helligdager.
 Redaksjonen direkte: **24 00 03 10**
 Vaksjef direkte: **24 00 03 60**
 Fotodesk direkte: **24 00 09 00**
 E-post: pictures@dagbladet.no

Dagbladet.no direkte: **24 00 00 07**
 E-post: nettred@dagbladet.no
 Telefaks: Dagbladet: **24 00 00 01**
 Dagbladet.no: **24 00 01 01**
 E-post: sentralbord@dagbladet.no
 Tips og digitalfoto: 2400@db.no

Kundeservice: **800 30 100**
 E-post: kundeservice@dagbladet.no AS
 Dagblad-Trykk: **67 98 94 23**
 Dagbladet forbeholder seg retten til å distribuere innsendte innlegg i elektroniske formater.

STARS AND STRIPE

Clay Bennett har jobbet som politisk avistegner siden 1981, og tegner i dag for Chattanooga Times Free Press. Trebarnsfaren har vært nominert til Pulitzerprisen seks ganger, og vant den prestisjefylte prisen i 2002.

Det er ingen overdrivelse å si at «vet ikke» godt kan velge den ene eller den andre siden.

George Bush

rskere reduserer sex, seksuell lyst, begjær og nytelse til en målbar størrelse som er ute med ny bok om queer teori. Bildet er fra homoparaden i New York. Foto: Ørjan F. Ellingvåg

Menn har en ringfinger som er relativt lengre enn kvinners, sammenlignet med pekefin-

geren, og har altså lavere ratio. Wilson er opptatt av å finne en sammenheng mellom fingerratio

og personlighetstrekk og hevder å ha funnet at lesbiske, selvsikre og konkurranseorienterte kvinner generelt har lav ratio, altså relativt lange ringfingre. Homsene er «hypermaskuline» når det gjelder dette målet og har i gjennomsnitt veldig lange ringfingre sammenlignet med pekefingrene.

WILSONS RESULTATER er kritisert av Lippa, som hevder at hans og andres undersøkelser bare har vist en svak sammenheng når det gjelder kjønn og personlighetstrekk og har for små utvalg til at en kan si noe sikkert. Selv har han heller ingen sikre resultater å vise til når det gjelder akkurat dette. Han sier for eksempel at det ikke kan påvises sikre sammenhenger mellom individenes fingerratio og forekomsten hos individet av nevrotiske trekk, påståelighet, åpenhet for nye erfaringer og lignende. Derimot finner Lippa at høy fingerratio er knyttet til homoseksualitet hos menn, men ikke hos kvinner. Og homsene har hos Lippa en høyere 2F : 4F-ratio enn de heteroseksuelle mennene. Her er de altså ikke hypermaskuline som hos Wilson. Lippa foreslår flere og større utvalg for å kunne gi mer enn, sitat, «delvis støtte» for holdbarheten i sine empiriske funn.

DETTE ER PER I DAG forskningsfronten, og det er med stor forundring jeg har fulgt debatten i norske medier om medfødte legninger. Skal ikke pressen snart lese disse forskningsarbeidene selv og skjønne at Hjernevask er keiseren med nye klær? Keiseren er naken. Med min bok *Folk flest er skeive* forsøker jeg å starte en debatt om seksualitet, og denne gangen ikke misrepresentert på TV som representant for norsk samfunnsforskning, men som en kritiker av den.

FEIL BEHANDLING: Ambulansepersonell jobber med å vekke en av Oslos rusavhengige fra en overdose. Mannen kviknet til etter et par minutter. Behandling med herion, Subutex og andre slike stoffer er å begå dødshjelp, mener innleggsforfatteren. Foto: Espen Røst

Folkemord i moderne tid

Espen Andresen
Addiktolog
og gestaltterapeut

RUSAVHENGIGHET: Dagens politikere med Stoltenbergutvalget i spissen, nekter å gi korrekt behandling til rusavhengige.

DET ER I DAG manglende kunnskap om S.T.E.R.B («short term energy reliving behavior») som øker stoffer som dopamin, epe-nevrin, seratonin og noradrenalin i kroppen. Dette er stoffer som frigjøres i hjernen når man overkompenserer for ubearbejdede traumer med for eksempel kjemiske stoffer.

Når man bruker mat som S.T.E.R.B, øker dopaminet og andre lignende stoffer med 50 prosent i kroppen, amfetamin øker nivået med 1000 prosent, nikotin 150 prosent, alkohol med 250 prosent. Når kroppen over tid har fått et unaturlig og usunt forhold til hvordan den produserer lykkefølelse, slutter hjernen å produsere naturlig dopamin og seratonin. Å få tilbake kroppens naturlige evne til å produsere disse stoffene tar 12 til 18 måneder.

Avhengige personer bytter ofte avhengighet, kombinerer, eller intensifiserer ulike typer rus i disse prosessene.

RUSEN ER BARE symptomet på problemet. I behandlingsproses-

ser trenger alle klienter å lære seg om avhengighet for å kunne forholde seg på en sunnere å friskere måte til sitt problem, og samtidig bearbejde traumene som er grunnen til at de får en ubalanse i forholdet til S.T.E.R.B.

Disse prosessene tar tid, og jeg påstår at verdigrunnlaget som ligger til grunn for at man ikke investerer i korrekt behandling for disse og bestemmer seg for én type behandling, er at man ikke finner disse menneskene verdt å investere i. Og de forklaringsmodellene de bruker for subutex-, heroin- og metadonbehandling, muliggjør at avhengige fortsetter å ta livet sitt, men bare bruker litt lengre tid. Og mennesker fortsetter å dø. Jeg kaller det folkemord, for jeg vet at de er bevisst sine handlinger. De som ikke er det, begår ubevisst dødshjelp.

Man kan ikke gi rusavhengige de stoffene som skaper kunstig lykkefølelse. Man må bearbejde traumene som ligger til grunn. Det er dette forklaringsmodellene skjuler.

KORREKT BEHANDLING tar fem år og koster samfunnet for mye, og de som skal behandle de rusavhengige har ikke den nødvendige kunnskapen. Når man i tillegg har Thorvald Stoltenberg som leder av utvalget, og han muliggjør videre misbruk, ja hvordan kan det da gå noe annerledes enn det hittil har gjort?

Si din mening på Dagbladet.no

Dagbladet forbeholder seg retten til å distribuere innsendte innlegg på trykk og i elektroniske formater.

Epost: 2400@dagbladet.no.

Tipstelefon: 24 00 00 00

PFU Dagbladet arbeider etter Vær Varsom-plakatens regler for god presseskikk. Den som mener seg rammet av urettmessig avisomtale, oppfordres til å ta kontakt med redaksjonen.

Pressens Faglige Utvalg (PFU) er et klageorgan som behandler klager mot pressen i presseetiske spørsmål.

Adr.: Rådhusgt. 17 3. etg., pb 46 Sentrum, 0101 Oslo.

Tlf. 22 40 50 40, **Faks.:** 22 40 50 55.

E-post: pfu@presse.no